

[Carsten Andersen]

re overvejelser«, og »(jeg vil) i samarbejde med socialministeren genoverveje situationen«.

På den baggrund vil jeg gerne spørge, hvilke forudovervejelser arbejdsministeren havde gjort sig, når der i loven om beskæftigelsesmuligheder for unge står i § 3, som er styrende, at arbejde i beskæftigelsesprojekter kun må omfatte arbejde, der ellers ikke ville blive udført. Dermed har man jo klassificeret hele dette projekt i en situation ved at sige, at det egentlig er noget, vi ikke ellers ville lave, men da der nu er nogle, der er kommet med et forslag, vil vi udsende en fælles skrivelse. Fællesskrivelsen fra Socialstyrelsen og Arbejdsdirektoratet er også et udtryk for, hvordan det offentlige regi kan lave nogle matadorregler om, hvordan man skal løbe og fare fra Herodes til Pilatus for at få fastslået, for det første om man er handicappet, for det andet hvem der skal betale for den bistand, der skal ydes den handicappede i erhvervsituationen, og for det tredje hvem der skal iværksætte det. Men som enhver kan forestille sig, har den handicappede i mellemtiden mistet både to og tre job, inden man kan nå at få det hele i gang, og så er der en god klausul i denne regel, nemlig at man skal starte forfra.

Endelig vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, hvordan han forestiller sig hvordan en ung, der skulle tages ud af et jobprojekt, skulle kunne gå ind i en tolkesituation i april måned. Hvordan forestiller arbejdsministeren sig at en ung skulle kunne gå direkte ind i en vejledningssituation over for en blind? At lave den slags ting og tro på, at det kunne køre, er både blindt og tunghørt, så jeg ikke tror meget på, at arbejdsministeren kan komme med et nyt forslag. Derfor vil jeg anbefale, at man støtter VS' forslag.

Estrup (RV):

Dette er i sin idé et rigtigt forslag – det sagde jeg under behandlingen i foråret, og det vil jeg gerne gentage i dag og derfor hilser vi fra radikal side velkommen, at forslaget er genfremsat.

Det er vigtigt, at vi ikke lader de handicappede i stikken på det tidspunkt, hvor de måtte have afsluttet en uddannelse og er på vej ud på arbejdsmarkedet. Hvis vi virkelig mener noget med at sikre handicappede en

plads på arbejdsmarkedet, må vi også gå ind i tanker af denne karakter.

Under behandlingen i foråret sagde arbejdsministeren, at vi nu måtte undersøge mulighederne for at benytte loven om beskæftigelsesmuligheder for unge. Det var vi vel enige om måtte forsøges, men vi var også nogle, der dengang pegede på de vanskeligheder, der ville være, og nærede en vis skepsis over for, om dette nu var en god mulighed. Det er altså nu konstateret, at det ikke var en farbar vej, og derfor gælder det om at komme videre.

Jeg synes, det er oplagt, at vi under udvalgsarbejdet skal lytte til, hvilke ideer arbejdsministeren har, og selvfølgelig også tage den fornødne tid til at sikre, at der er kontakt til organisationerne, sådan at det, vi sætter i værk denne gang, kan fungere.

Jeg vil også gerne understrege, at vi fra radikal side er grundlæggende positive over for forslaget og synes, at det nu gælder om at få sat noget i værk.

Bollmann (CD):

Jeg tror, jeg allerede ved den første førstebehandling i april sagde, at vi er positive over for hensigten med dette forslag, men jeg synes også, at man godt kunne vente en lille smule for at se, hvad ministeren får ud af sine videre undersøgelser. Der er jo ingen, der kan påstå, at ministeren ikke har foretaget sig noget. Han har jo været i gang, og vi har også hørt i dag, at man vil forsøge at finde nye løsninger sammen med Socialministeriet. Derfor synes jeg nok, at det forslag, der foreligger her, er lige firkantet nok. Men vi er altså positive, og det tror jeg alle i den sal er.

Dohrmann (FP):

Det er forholdsvis sjældent, at VS fremsetter et forslag, som Fremskridtspartiet kan støtte. Jeg vil gerne gentage det, jeg sagde, sidste gang forslaget var til behandling, nemlig at vi synes, det er yderst sympatisk. Det er helt klart, at de, der af den ene eller den anden grund bliver handicappet, i mange tilfælde har et meget stort behov for at komme ud på arbejdsmarkedet, og det kræver hjælp og forståelse fra mange sider.

Jeg mener faktisk i modsætning til både forslagsstillerne og arbejdsministeren, at den